

Episcopum suum dicitur
papam uult tamquam
duicem omnia maledicere. Sed
q̄s̄c̄ enī suā omnia p̄ficiunt
ad misericordiam. Et quod omnia
fuerit. alius autē chris est.
Nonquid domino nō hunc ad
māducendū et libendū et
erclia; dī cōceptus et cō
fūdīt eos qm̄ ap̄ habeat
Od diu nobis. **L**anuas
m̄boc nō laude. **F**īto enī ac
xpi adnō: qđ erat dī nō
qm̄ dōs ih̄c m̄q nocte fū
bāc. autē p̄nit pānet et grēs
ages fregit et dī. **H**ec ē
p̄ns m̄n qđ p̄monob̄t.
hoc fuit una cōmōdū
nē. **E**m̄b̄ et calice p̄fici
et amur dico. **I**ncorūm
p̄t et dīmōtū cū eo fūcūtū

39.

EPITHALAMIA:

IN NVPTIIS HVMA-

NISSIMI, DOCTAQVE ERV-

DIT I O N E , P I E T A T E ET V I R T U T E

præstantis Dn. M. IACOBI STEIN, Naumburgen-
sis, Sponsi: Matrimonio sibi iungentis lectissimam,

castiq; pudoris laude commendatissimam Virginem,

FELICITAT B M ; Honestissimi integerrimi q; viri

Domini IEREMIAE SCHYVEICKERI,

ciuis Lipsensis spectatissimi, filiam.

Celebratis Lipsiae III. Calendarum

Septembri Anno cIc Ic IIc.

Nuncupata ab amicis.

245
LIPSIAE,

Ex Officina typographica Abrahami Lambergi.

Εμνὸς Ερωτ. ὅμιλοι γενέτης θεὸς δότης ἐγέρωμ.
ὅμιλος αὐτὸς ἐδώ ταῖς φρεσὶ, Σεμνὸς Ερωτ.
τὸν, Φίλε γαμβρὲ, τεῖς κεδυνοῖς σύνθεσιν διπάζει
Οὐρανὸς ἐν μεγάρῳ, καὶ χθονὶ χειρὸς Αναξ.
ῶκτερος γαμβρὸς θεὸς; στῶς σῦνος διέκοπε
γνήσιος χειρὸς γαμβρὸς, τὰς δύναστε φιλᾶ.
τόνεκερος γνησίως πολὺ δὲ πολὺ θυμὸν ιαίθης.
Θήματα καὶ φέρεται μυελόεντα θεῷ.
τεῖς μακάρες ἀπρεκέως Νεονύμφιος, ὁ πολύολβος.
πόσας ἐεδυνατο γάμος ἴμερόντος ἀγάμῳ.
δῶρα εἶχε, Ιάκωβος ἔχεις περικαλλέα δῶρα,
κρέπηνα παπτωλᾶ, πράσινα δῶρα τάγα.
Εὐτυχίαν γαμέεις, καὶ τίσι μέγα πῦνος έχεις
οἰκαδί τύκτιμενον πρὸς Νεόπυργον ἄγας.
Εὐτυχίαν γαμέωμ, γαμέεις τὰς χάρες Αθίνης,
Σωφροσύνην θέματος, τῷρι χαρίτων τεσόμα.
καὶ λόγος τῆς Κύπερος θέμα, πόθος ἐτεσμα, καὶ ακμή.
Εισεινῶν ὥραν φθέγματε Κακλιόπης.
χαῖρε σοι, ὁ μυγτέρος Φίλε, ὁ πολυγράμματε χαῖρε,
τέρπειος θεατεοίω τέρπειος γαμβρὲ γάμῳ.
ζύτε μεγαροπέαμ, πελετή οὐρανούα, τοκίωμ,
πρεσβυτὴν θαλάμωσύμενος τε.
Αἰδομένη μυτήρ, φρονέστασις, ἀσόκεν ἀρπε,
τῷρι μὲν πατέρος γεραρῶμ νῦν μέγα δότης οἰκεῖος.
τοῖς τὸ Σακιάρδων γάρ θέμα τὸ πολύκλαδτον ζεῦδος;
ἄξιοιρ αἰνεῖται τοῖς ἐμπανδώμενοι;
ἀσόκεν σύθελοι χαρίτωρ τάμεν θέμα πολυφόρω.
καὶ τῷρι πιεσίδωμ, οὐτικάρευορ ὅρος.
Αἰγάλεπανός ει γεραρῶμ σε Σακιέρ ἀριστε,
ἀντί τοις γνησίοις ἀδυνατοῖς χάρεις.
Αλλὰ τοι, ὡς μάγηστρα σιδήρεορ ὄλιορ ἀνέλκει,
αἰσ, σέθερος Εὐτυχίας, ὁ λίθος ἀνέλκε γάμον.

no

οὐδὲ σὺ χαῖρε τεῶ μάλα πότνια μνήσοει μνήσῃ
 τὸν δὲ ἐπαιράω σέργε εἴρωτι πόσιμον.
 πολλάκις ἀστῆλθεν μαστῶν Ελικώνια τεμπά,
 πολλάκις Αονίς τὸ ποταμοῦ ποιόν.
 ὀτραλέως τιμᾶ τὰ γράμματα θάσην καὶ γυνά,
 Εβραίος γλώσσης, αὐγολικῆς τε μεδῶν.
 λάτισθος οἶδε μύλος προνίσταθος, οἶδε λυκοῖον
 λεύκορος, βυκτιψένη, οἶδε ίννα, πολις.
 πλάστας ὀλυμπιάδων μαστῶν πρὸς διάρεα διδαχθεῖς,
 τῷρος χάριν διηγεῖται πάντας οὖντες.
 Αὐτὰρ εἰ γένετο: μὴ γάρ ξύλιπαντας θάσον
 ταῦς ἐν εἰμὶ Φεΐδος, τερψίχορες φρεσίμοι.
 Κάτατε παμμάκαρες πικισσῶν ἀπάτερθε μεριμνῶν,
 Κάτατε, καὶ τέκνοις χαῖρετε παμμάκαρες.
 M. Adamus Reinhardus Eckartsbergen-
 sis, Βυφημίας ἐνεκα. F.

Aliud.

Q Vi flore cinctus tempora laureo
 Stabas ad aram Castalidum prius,
 Partos & ambibas honores,
 Et titulos, faueas, Iacobe.
 Curis abactis pectore longius
 Vultu sereno prospice lætius:
 Nam; quo coroneris secundō,
 Fulget ab axe iubar sereno.
 Sed quæ priorem vinixerat arbutum,
 Cinget capillos non eadem cohors,
 Nec serta fingentur reselectis
 Arbore iam folijs eadem.
 Allata quondam fluctibus arduum
 Vastis Cytherum blanda jocis Dea

Addu.

A 2

Adducit, en, virtute multa
Et nitida facie puellam.
Hæc serta necat pollice candido,
Tuis reponat nexaq; crinibus:
Non laurea sed fronde myrthi
Et caput omne rosis coronet.
Neq; illa saltem vinciet vnicis
Dilecta multum tempora fertulis:
Titan, fugatis axe stellis,
Sed quoties nitidus refulget.
Nama; vt videntis reddere mitibus
Feruor iuuentæ iussit amoribus
Mentem, ruitq; in te cupido,
Et venus alma Cyprum relinquens:
Non iuuit altam visere Leucadz
Artus & ustos igne Cupidinis
De rupe celsa fluctuosas
Præcipitare tuos in vndas:
Sed iussit huius te Pario nitor
Splendens puellæ marmore purius,
Connubium iussit pudicæ
Virginis & petijſſe supplex.
Nec vota soluit pectus inania
Rex his sed alti sideris annuit,
Motus parens his, & petenti
Mota puella fauet Iacobo.
Ergo ad petentem blandula ducitur
Felicitas & fædere iungitur
Connubij, duret per æuum
Mutuus ardor, amor, fauorq;.
Hæc sæpe blandis icta Cupidinis
Eurore dictis vulnera leniet:

Felicitas

Felicitas tempus per omne
Iuncta tuo lateri sedebit.
O quam beatus bis ter & amplius
Felicitatem qui geminam tenet.
Non casus huic non sors ab illa
Dura potest nocuisse parte
Mens arte parta mille laboribus
Felicitatis reddita particeps:
Felicitatem nunc & extis
Corpoream iuvat addidisse
Sic mente felix viuis & artibus
Felicitatem qui sociam tibi
Nunc appetis nunc ordinate
Connubio stabiliq; iungis
Amore iungat vos stabili Deus
Ambos beatos, iunctaq; corpora
Diuellat unq; saeuentis
Nil nisi dura necis potestas.
FeLICIORI sorte frVaMINI
Cræso, perenni LVstraq Ve NestorI
VInCatIs annos VIgore,
Sorsq; Veto pro CVL absit atra.
M. Petrus VVernerus Steinburgensis
Schola senatoriae ad D. Nic.
Collega.

A L I V D:

Hæc est latadies, tibi qua spondetur ad aram
sponsa, lacobe, tuo thalamo haud indigna iugali.
Hanc tibi præ reliquis sociam pia fata dederunt,
Rebus in afflictis haec ut solatia prestat.
Æstatem, iuuenes, presentem haud semper habemus,
Quisq; rosas ergo matura etate placentes.

A 3

Exempla

*Exemplo Sponsi carpens, sibi seruet amicos.
Hic verè felix, cui talis contigit uxor,
Quam virtus ornat, quaq; est pietatis amatrix.
Hoc tibi nil melius votis optare ferentis,
Optime Sponse, queo: Domino pia vota ferentis
Æthereo, nescit quicquam pater ipse negare:
Hic etiam primus vos sic coniunxit amantes,
Mutuus & faciet multos quo duret in annos
Vester amor, promtè cœlestia iussa sequentes,
Sic erit alterutri mox rebus uterq; leuamen
In dubijs, quas propitijs DEVIS ipse secundet.
Sponse Magisterij titulis & honoribus aucte,
Tu Sponse facilis blandos tolerabis amores,
Erroresq; leues animo pensabis amico.
Te, pia sponsa, libens digno veneretur honore
Te solum studeat sibi demeruisse maritum.
Viuite concordes & mente & corpore sani;
Hinc absint lites, curæ tristesq; dolores.
Perturbet vestros non ulla querela penates,
Nil vobis desit, diues sit copia rerum
Utilium semper, vita communis ad usum.*

*Hac supreme Deus, thalami sancitor & author
Da bona coniugibus, que vita caduca requirit.
Sic vos tranquilla comitentur commoda vita;
Quot folijs sylue, quot guttis aquor abundat,
Quot stellis ætherij, favos & quot parit Hybla:
Tot vos perpetuae fortunent dona salutis.
Hac precor, hac mea nunc pro te, Charissime, vota
Accipe, sim quamuis non notus ut Icarus undis,
Sub lare priuatoq; latens mea Musa quiescat.*

Casparus Bohemus Freiburg.

DIALOGVS APOLLINIS ET VENERIS.

Quo pergis Cytherea, tuis quas tendis in oras **APOLLO.**

Gressibus, ad quenam gaudia carpis iter?

Quid puer ille tuus, qua gaudia querit in armis?

Occultans humeris tela, fasesq; suis:

Si placet, alma Venus, comitem me iungite vobis,

Dulci colloquio decipiemus iter.

Tendimus ad tadas, si nescis forte, iugales,

VENVS.

Quas modo mixta tuis plissidos oraparat.

Leticiae gerimus prosperrima signa, coronam

Insignem violis, floricomamq; rosis.

Sunt pietatis amor violae, casti q; pudoris,

Ingenuas artes significantq; rose.

Cui tantum tribues munus, cui tanta corona

APOLLO.

Nexa fuit Gnydijs, o Erycina, iugis.

Qui toties, Thymbræe, tuis spatiatus in aruis,

VENVS.

Arida Castalijs ora rigauit aquis.

Quem Philyre duxit iuga per Parnassia, Musæ

Salai des etiam quem docuere diu.

Leucore a primùm cui laurea surgit in urbe,

Laurea Pimpleis conciliata iugis:

Hunc decorabo meis sertis, lepidag; corona;

Qua modo de Myrthi fronde parata fuit.

Hic meus est, mea serra gerit præclara Magistri

APOLLO.

Ergo non opus est, o Cytherea, tuis.

At satis ille diu Clarijs sudauit in aruis,

VENVS.

Concedas nostris vi quoq; viuat agris.

Thesspiadas quoniam coluit, doctarq; Camœnas,

APOLLO.

Sæpius Aonijs labra rigando vadis.

Gratulor his sponsi tredis, " mecumq; Camœna,

Quas fons hic umbris urbs Philyrea suis.

Te

Te quoq; digna manent laudum praconia, cuim
Ex merito sponso tanta corona venit.
Aurea cui parent stellantis sidera cœli,
Aspiret tadiis optima quaq; nouis.
Producas sponsis DEVS ô longissima vita
Stamina des sobolem progeniemq; piam.
Tandem perfuncti fuerint ubi munere vita,
Cælestes repeatant, æthereasq; domus.
Optima quaq; nouis sponsis, ô Phœbe, precaris,
Faxit, ut eueniunt talia cuncta, DEVS.

VENVS.

Ioachimus Henningius, Lipsiensis.

A L I V D.

Gestio cum reliquis, mea nunc tibi sponsa pudica,
Vna cum sponso, vota precesq; dare:
Exornent vestras sanctissima Numinatae adas.
Has & diuina prosperitate beent.
Floreat in thalamo dulcis concordia vestro,
Floreat, & semper limen ad usq; cubet.
Aurea pax totas fit circumfusa per aedes,
Et nexus stabili pectora vestra liget.
Nulla subintrabunt vestros nocumenta Penates,
Fausto sed vobis Sydere cuncta fluant.
Aut or coniugij vobis dei pignora lata,
Pignora, qua Matri, grata futura Patri.
Viuite felices tercentum Nestoris annos,
Atq; Sibyllinos continuare dies.
Multæ precor paucis: Quot voluit Elister arenas:
Tot bona sine vestro conciliata toro.
Denig; si placida claudetis lumina morte,
In sua vos capiat Cœlica regna DEVS.

Leonhardus Schveickerus Sponsæ Fr.

aut omisla uocem magna ex-
piravit p̄i nr̄. Et uide ob-
p̄i scilicet ēmōia afflue-
densi. Unde an̄cē dicitur
exadūso stabat. quā sit dām
expirass̄ ait. Non habet h̄oc
dī filius eāt. Nam h̄oc h̄oc
h̄eres dēsiderat affuerat. ne
q̄b̄ erat m̄ illi nō dām.
Et merita uocem magna ex-
poscep̄ manū. taliter
Et cū cēt m̄
cū. ermis
m̄lī. q̄b̄ sumt o
utlūna. eo? A
sero cēt h̄m̄. cum uocem magna
erit q̄d̄ ē s̄m̄. sed uocē nō sit
possum. tūn̄ m̄oād̄ uocē nō sit
destituta. q̄d̄ ip̄e cēt. q̄d̄ uocē
ceps̄ oī. Et amī aderit
ut adop̄t̄ uocē. q̄d̄ uocē